

SPOMENICA

A decorative flourish consisting of a horizontal line with ornate, symmetrical scrollwork and a central floral motif.

13 marta 1940
Fihasto J. J. J. J.
Sres. J. J. J. J.

Cetorjac

Godine 1936 počeli su kod škole u Cerovu raditi na tome da se sela Goruše i Donje Bukovci, Mihalić-Selo i Galović-Selo odvoje iz školske općine Cerove radi velikog broja poljarnika i premalekih prostorija kod iste škole kao i zbog velike udaljenosti tih sela do škole.

Povodena je akcija po školskom odboru da se otvore privremene škole u privatnim kućama, te su donesene odluke da se otvori jedno odjeljenje u Cerovu kod lije Polovica Cerovac 32, a za pomenuta četiri sela da se otvori škola u kući Marka Bilčića iz Galović-Sela 6.

Podnajsane su pretstavke na višje prosvjetne vlasti kakve za iznajmljevanje privatnih kuća za školu takve i za novogradnju.

Budući je ministarstvo Prosvjete dodijelilo priložak preko županijske oblasti u Karlovcu pod br. 3410 od 9-IV-1926, iznosu od 50 000 din. počelo se i dalje tražiti zemlje na koju se mogu pravi u Babiloviću da i ona dade svoj udio i da se odluču na gradnju škole ili u Donjem Bukovcu, ili proširenje u Cerovu.

Borba je bila višegodišnja, koju su pojedinci sebičnjaci iskoristili da ne dade ni do jednog ni do drugog. Žalostna je pojava da i danas imamo ljudi koji ne brinu za školskom podizanjem da je velikom spremanje narodu.

Zbog nerazumijevanja nadležnog, općinskog odbora i pojedinaca morala se u šk. god. 1927-28 kod škole u Cerovu sazvati skupština na izmjenično-poludnevnom nastavu sa četiri odjeljenja, te su djeca dolazila svakog tjedna samo po tri puta poludnevno u školu, a na štetu učitelja, jer zadržavaju treće učiteljsko lice još od 1927-28 nije nikada dodijeljeno.

Taj rad u školi naravno se i provodio stalno i po pravi škole podnosile su pretstavke i dalje da do novogradnje u Donjem Bukovcu kao i proširenja škole u Cerovu dođe, jer odvojenije sela Goruše i Donje Bukovci, Mihalić-Selo i Galović-Selo ostaje pitalište penatranosti djece nerješeno, što dolazeće prošire otvorene škole u Sici.

Dne 29-IV-1930 izšla je stručna komisija na očevid zbog gradnje škole u Donjem Bukovcu kao i proširenja u Cerovu. Ta komisija ustanovila je sediste za četiri sela Donje

... i premaleni prostor kod iste škole kao i zbog velike udaljenosti tih sela do škole.

Povodena je akcija po školskom odboru da se otvore privremene škole u privatnim kućama, te su donesene odluke da se otvori jedna odjeljenje u Cerovu kod lije Polovica Cerovac 32, a za pomenuta četiri sela da se otvori škola u kući Marka Bilicića iz Galović-Sela 6.

Podnajamne su pretstavke na više prosječne plasti kako za iznajmljenje privatnih kuća za školu tako i za novogradnju.

Gradući je ministarstvo Prosvjete dodijelilo priložak preko županijske oblasti u Karlovcu pod br. 3410 od 9-IV-1926, iznosu od 50 000 din. počelo se i dalje tražiti zemlje na upotrebu u pravu u Bariloviću da i ona dade svoj udio i da se odluči na gradnju škole ili u Donjem Bukovlju, ili proširenje u Cerovu.

Borba je bila višegodišnja, jer su pojedinci sebičnjaci insistirali da se dade ni do jednog ni do drugog. Zaloga je pojava da i danas imade ljudi koji ne brinu za školom pod izgovorom da je preveliko sprečavanje narodu.

Zbog nerazumijevanja nadležnog općinskog odbora i pojedinaca morala se u škol. god. 1927-28 kod škole u Cerovu napraviti obuka na iznajmljivanju - poludnevnom nastanom sa četiri odjeljenja, te su djeca dolazila svakog tjedna samo po tri puta poludnevno u školu, a na štetu učitelja, jer zahtjevu treće učiteljske lice još od 1927-28 nije nikada dodijeljeno.

Taj rad u školi naravno se i provodio stalno i po pravu škole podnosile se pretstavke i dalje da do novogradnje u Donjem Bukovlju kao i proširenja škole u Cerovu dođe, jer odvozanje sela Gor. i Donje Bukovlje, Lihalić-Selo i Galović-Selo ostaje pitanje prenatrpanosti djece uviđajući, što dolazi iz proširene škole u Sici.

Dne 27-III-1930 izašla je stručna komisija na očevid zbog gradnje škole u Donjem Bukovlju, kao i proširenja u Cerovu. Ta komisija ustanovila je središte za četiri sela Donje Bukovlje zemljište Tome Dautovića, k. br. 15.

Početak 1931 išao je upravitelj škole sa spornim načelnikom da zatraži pomoć od Kr. banske uprave u Zagrebu da gradiju škole u Donjem Bulevoju. Kasnije riješenje poslano je da se poračun svih 50 000 din. što je bilo određeno općini Babilović da gradiju škole i dodjeljuje na drugo mjesto kad općina nije započela sa gradnjom.

17-X-1932 god. došla je opet stručna komisija da riješi to isto pitanje škole u Donjem Bulevoju i prela za gradilište zemljište zadruge Petar Krivčić, k. br. 14 i Jovana Krivčića k. br. 11, ali nadom pojedinih članova i ovaj plan je propao, a nastavnici škole u Cerovu radili su i dalje sa poludnevnom nastanom, običavajući svake školske godine oko 250-300 polaznika. Konačno se ta škola, kojoj je bila po prijedi neizmjerno gdje će biti škola, nije mogla održati. Stoga upravitelj škole priprema pod konac 1935-36 sve učitelje iz deset sela područne škole na roditeljski sastanak. Obavljajući im je stajalo da je rad u 1936-37 šk. god. nemoguć, da će biti prema popisu 263 polaznika, a ostaje još oko 80 polaznika bez škole, te da se moraju nekako složiti u radu da dođu bar do privatnih zgrada, gdje bi se složile škole, dok ne izgrade vlastite školske zgrade.

Učitelji se konačno odlučuju, te su donesli zaključci da se za Lihalić-Selo, Galović-Selo, Gornje i Donje Bulevoje otvori škola u privatnoj zgradi zadruge Spudić Jure i Stora iz Lihalić-Sela, k. br. 23, te u mjestu Sici na selu Sici, Lučicu i Tenac u kući zadruge Jure Blašković iz Sice, k. br. 10.

Prema podnesenim podacima konačno je Kr. banska uprava u Zagrebu odlukom g. Brora umijesila svoju odluku br. 44.246 od 2-II-1932 kojom je bilo određeno središte za navedena sela u Donjem Bulevoju, da se prenasa središte u Lihalić-Selo, radi nekoga u gradnji, odnosno gdje bi se škola podigla.

U predmetu stvorila škola u privatnoj zgradi zadruge Spudić stigla je 8. novembra 1936 god. stručna komisija za školske zgrade, koja je predložila ponudu iste zadruge za privremeni smještaj škole u Lihalić-Selu. Kr. banska uprava pod br. 4705/37 od 18-II-1937 donijela je odluku da se obala može ustiti u zgradu zadruge Spudić za navedena četiri sela sa jednim odjeljenjem. Tražilo se odmah i potpisati lice, ali ono nije bilo dostavljeno, te su 1936-37

da se proračun svih 50.000 din. što je bilo određeno općini Buzilović
za gradnju škole i dodjeljuje na drugo mjesto kad općina
nije raspoloživa za gradnju.

17.-II-1932 god. došla je opet stručna komisija da riješi to
koliko pitanje škole u Donjem Buziloviću i prela za gradilište zemljiš-
te zadruge Petar Krivčić, k. br. 14 i Jovana Krivčića k. br. 11, ali
nadmom pojedinih lica i ovaj plan je propao, a nastavnici škole u
Cetovu radili su i dalje na poludnevnom nastavu, obučavajući
svake školske godine oko 250-300 polaznika. Konačno se
ta borba, kojoj je bila po svjedočanstvu gdje će biti škola, nije
mogla održati. Stoga je pravitelj škole prije pod konac 1935-36 sve
učitelje iz deset sela podružne škole na roditeljski sastanak. Obratilo
jim je starije da je rad u 1936-37 šk. god. nemoguć, da će biti
prema popisu 263 polaznika, a ostaje još oko 80 poveranika bez škole,
te da se moraju nekako složiti u radu, da dođu bar do privatnih
zgrada, gdje bi se stavile škole, dok ne izgrade vlastite školske
zgrade.

Učitelji se konačno odlučuju, te su donesli zaključci da se
za Lihalić-Selo, Galović-Selo, Gornje i Donje Buzilović stvari škole u
privatnoj zgradi zadruge Spudić Jure i Stora iz Lihalić-Sela, k. br. 23,
te u mjestu Siji na selu Siću, Luciću i Tenac u kući zadruge
Jure Blašković iz Siće, k. br. 10.

Prema podnesenim podacima konačno je Kr. banska uprava
u Zagrebu odlukom g. Bana umijerila svoju odluku br. 44246 od
18-II-1932 kojom je bilo određeno središte za navedena sela u Do-
njem Buziloviću, da se prenasa središte u Lihalić-Selo, radi nekoga
u gradnji, odnosno gdje bi se škola podigla.

U predmetu stvaranja škole u privatnoj zgradi zadruge
Spudić Jure je 8. novembra 1936 god. stručna komisija za isvid
zgrade, koja je predložila ponudu iste zadruge za privremeni smještaj
škole u Lihalić-Selu. Kr. banska uprava pod br. 4705/37 od 18-II-1937
donijela je odluku da se obala može vratiti u zgradu zadruge
Spudić za navedena četiri sela na jednim podjeljenjem. Tražilo
je odmah i učiteljsko lice, ali ono nije bilo postalo, te su 1936-37
kao matične škole u Cetovu dobili djeca iz svih deset sela
škole (263 polaznika).

Početkom 1931 išao je upravitelj škole sa spornim načelnikom da zatraži pomoć od Kr. banske uprave u Zagrebu za gradnju škole u Donjem Bulevoju. Kasnije riješenje poslano je da se poračun svih 50 000 din. što je bilo odvojeno općini Babilović za gradnju škole i dodijeljeno na drugo mjesto kad općina nije započela sa gradnjom.

17-IX-1932 god. došla je opet stručna komisija da riješi to isto pitanje škole u Donjem Bulevoju i prešla za gradilište zemljište zadruge Petar Krivčić, k. br. 14 i Ivana Krivčića k. br. 11, ali radom pojedinih članova i ovaj plan je propao, a nastavnici škole u Cerovu radili su i dalje sa poludnevnom nastavom, obučavajući svake školske godine oko 250-300 polaznika. Konačno se u ta krpa, kojoj je bila po svjedočanstvu gdje će biti škola, nije mogla održati. Stoga upravitelj škole prave pod konač 1935-36 sve učitelje iz deset sela područne škole na roditeljski sastanak. Obavljajući im je stajalo da je rad u 1936-37 šk. god. nemoguć, da će biti prema popisu 263 polaznika, a ostaje još oko 80 polaznika bez škole, te da se moraju nekako složiti u radu, da dođu bar do privatnih zgrada, gdje bi se složile škole, dok ne izgrade vlastite školske zgrade.

Žitelji se konačno odluče, te su donesli zaključci da se za Lihalić-Selo, Galović-Selo, Gornje i Donje Bulevoje otvori škola u privatnoj zgradi zadruge Spudić Jure i Stora iz Lihalić-Sela, k. br. 23, te u mjestu Sici na selu Sici, Lucicu i Tenac u kući zadruge Jure Blašković iz Sice, k. br. 10.

Prema podnesenim podacima konačno je Kr. banska uprava u Zagrebu odlukom g. Brara umijesila svoju odluku br. 44 246 od 2-II-1932 kojom je bilo određeno mjesto da naredna sela u Donjem Bulevoju, da se prenasa mjesto u Lihalić-Selo, radi nedoge u gradnji, odnosno gdje bi se škola podigla.

U predmetu stvaranja škole u privatnoj zgradi zadruge Spudić našla je 8. novembra 1936 god. stručna komisija za izradu zgrade, koja je predložila ponudu iste zadruge za prihvatanje smještaja škole u Lihalić-Selu. Kr. banska uprava pod br. 4 705/37 od 18-II-1937 donijela je odluku da se obaveza može vratiti u zgradu zadruge Spudić sa naredna četiri sela sa jednim odjeljenjem. Tražilo se odmah i početkom ljeta, ali ono nije bilo poslati, te su 1936-37

da se posreduje svih 50.000 din. što je bilo određeno općini Bulevoje
za gradnju škole i dodjeljivao na drugo mjesto kad općina
nije započela sa gradnjom.

17-X-1932 god. došla je opet stručna komisija da riješi to
koliko treba škola u Donjem Bulevoju i prešla za gradilište zemljiš-
te zadruge Petar Krivčić, k. br. 14 i Jovana Krivčića k. br. 11, ali
nadam pojedinih lica i ovaj plan je propao, a nastavnici škole u
Ceroocu radili su i dalje na poludnevnom nastavu, skupljajući
svake školske godine sboje oko 250-300 polaznika. Konačno se
ta kocka, kojoj je bila po svjedi neizmjernost gdje će biti škola, nije
mogla održati. Stoga je pravitelj škole prve pol. 1935-36 sve
učitelje iz deset sela podružne škole na roditeljski sastanak. Obavješ-
titi ih je stajalo da je rad u 1936-37 šk. god. nemoguć, da će biti
prema popisu 263 polaznika, a ostaci još oko 80 polaznika bez škole,
te da se moraju nekako složiti u radu, da dođu bar do privatnih
zgrada, gdje bi se otvorile škole, dok ne izgrade vlastite školske
zgrade.

Žitelji se konačno odlučuju, te su donesli zaključci da se
za Mihalić-Selo, Galović-Selo, Gornje i Donje Bulevoje otvori škola u
privatnoj zgradi zadruge Spudić Jure i Stora iz Mihalić-Sela, k. br. 23,
te u mjestu Siće na selu Siće, Lucicu i Tenac u kući zadruge
Jure Glavčević iz Siće, k. br. 10.

Prema podnesenim podacima konačno je Kr. banška uprava
u Zagrebu odlukom g. Brara umijesnila svoju odluku br. 44246 od
2-II-1932 kojom je bilo određeno središte za navedena sela u Do-
njem Bulevoju, da se prenasa središte u Mihalić-Selo, radi nesloge
u gradnji, odnosno gdje bi se škola podigla.

U predmetu stvaranja škole u privatnoj zgradi zadruge
Spudić Jure je 8. novembra 1936 god. stručna komisija za školske
zgrade, koja je predložila ponudu iste zadruge za privremeni smještaj
škole u Mihalić-Selu. Kr. banška uprava pod br. 4705/37 od 18-II-1937
donijela je odluku da se obaveza može vratiti u zgradu zadruge
Spudić za navedena četiri sela sa jednim odjeljenjem. Tražilo
se odmah i učiteljske lice, ali ono nije bilo postadjeno, te su 1936-37
god. matične škole u Ceroocu prihvatili djecu iz svih deset sela
škole (263 polaznika).

Žitelji Gornjeg i Donjeg Bukovca podnijeli su žalbu radi otvaranja škole u kući zadruge Sudić, te je njihova žalba obravložena poručena od Kr. banke uprave br. 19696 od 26-IV-1937 što se nijesam od 1932 god. složili u zemljištu za školu, te da se isti trebaju polovinu za zgradu i namještaj kao i zemljište, te će se i njima škola otvoriti.

Žitelji sela Gornjeg i Donjeg Bukovca počeli su sada samostalno raditi da i oni dođu do škole, a svoju djecu u Lihalić-Selu u 1937-38 škol. god. nijesam htjeli uopće slati, već su I, II i III r. pohađali školu i dalje u Cerovcu, a prvi razred je oko 50 djece ostao bez obučavanja. Odluka za otvaranje njihove škole na predstavi u Gornjem Bukovcu za selo Gornje i Donje Bukovce donesena odlukom Kr. banke uprave br. 75005/1937 od 4-I-1938 sa jednim odjeljenjem. Tako su se konačno ova četiri sela sa uvijek razjela u dvije školske općine.

Dana 31. augusta 1937 god. prijavila se na dužnost u novo otvorenoj školi u Lihalić-Selu Jovanović Lj. Bilica i stjecala se dom na svojoj školi.

Kako je broj polaznika na svojoj školi bio velik, jer su tražili žitelji jednog dijela sela Novaki (ovamo Glog) da i oni pohađaju školu u Lihalić-Selu, jer im je svega 2-3 km, a do škole Leskovac 5-6 km, te su i oni istu pohađali. Upravitelj škole u Cerovcu prije početka škol. godine poradi je da i to selo pripoji svojoj školskoj općini, što je i primjeno odlukom Kr. banke uprave broj od . Istovremeno po nastupu dužnosti novo-postavljene učiteljice radilo se da se škola proširi u dotadašnju i konačno i riješeno odlukom Kr. banke uprave br. 54453 od 11-X-1937.

Težnjom ovih četiri sela konačno je timne škola dospela u sredinu žitelja u Lihalić-Selu, te je taj kraj bio zadovoljan što je dobio davno traženu školu, koja im se nakon 97 godina vratila u njihovu. Pri početku škole u cerovačkoj župi spominje se u Lihalić-Selu u kući k. br. 7, gdje je obučavao djecu mironoljenu kapetan do 1840 god., a 1841 bila je škola premještena u Zabljak, a 1848 u Cerovac.

Školska godina 1937-38.

Školski rad redovno je započeo 1. septembra.

Kod škole je u početku bilo jednog odjeljenja, koje je obučavalo jednog učiteljsko lice. Ali zbog slabosti u radu obučavalo se sa dva odjeljenja, koja su pohađala poludnevnu nastavu. Kako učitelji Gorujski i Donji Brkovec nijesu htjeli stati djecu u istu školu, te je broj polaznika sa pridošlima iz sela bioakci bio.

u I razredu m. 24 ž. 19

u II -" m. 12 ž. 11

u III -" m. 8 ž. 10

u IV -" m. 4 ž. 4

Ukupno u ova četiri razreda m. 48 ž. 44

Dne 4. IX 1937 umro je Tomo Kasanjk pri predsjedniku i temeljitelj čehoslovačke republike.

Dne 4. XII 1937 preminuo je u Zagrebu Prebivši nadbiskup dr. Ante Bauer. Njegovu dužnost preuzeo Prebivši nadbiskup dr. Alojzije Stepinac.

Kako je škola bila proširena u domaćinstvu to je bilo na školu postavljen i drugi učiteljsko lice. Dne 23. XII - 1937 nastupila je dužnost na ovoj školi Popović Teodor postavljen po him. Prosj. O. N. broj 81912 od 29. XI - 37 sa ove škole u Gorujski Sred, to je sa škole iz Gorujskog Sreda na ovu školu premještena Brkić Teodor, odlukom him. Prosj. broj 81911 od 29. XI - 1937 god.

I odjeljenje I razred obučavala je Popović Teodor, a drugo odjeljenje II, III i IV r. obučavala je Brkić Teodor. Školski rad prekinut je pri putu dana 20. I - 1938 god, po nesporazumu školskom nadzorniku Radošević H. Branku. Drugi putu vraćen je pregled rada izaslanik him. Prosjete g. Samardžija Džam.

Školska godina redovno je završila sa danom 28. juna 1938g.

Školska godina 1938-39

2

Školska godina 1939-1940.

Ove škol. godine obuka je redovno započela 1. IX 1939 u prva četiri razreda koji su podijeljeni u dva odjeljenja.

Bilo je upisano preko 126 učenika - sv. po razredima razdijeljeni ovako:

I r.	m. 16	ž. 23	preko 39
II r.	" 11	ž. 17	" 28
III r.	" 18	" 14	" 32
IV r.	" 11	" 16	" 27
			<u>Ukupno 126</u>

Prvi i drugi razred pčinjava I odjeljenje, a III i IV pčinjava II odjeljenje.

Na početku ove škol. god. preumještena je na ove škole učiteljica gđica Anna Brkić, na Dr. nar. škole u Bobotu, na Kuflovac, pa je obuku u oba odjeljenja vodila učiteljica gđica Anna Bernardić sve do 23 listopada 1939 god. Toga dana nastupio je dužnost na ovoj školi učitelj. Ivo Bernardić koji je preumješten na ovu školu po molbi na Dr. nar. škole u Ravnom Dobru (Klekot). Time je ostvarila duma želja ovih mladih ljudi da kao supružnici u privatnom životu porade zajednički na prosvjetnomu narodu u ovom rodnom kraju.

Obuka se odvija vrlo teško. Djeca nemaju knjiga, a bilježnice su lijepo pisane, crtanke i risanke koje ne postoje. Upravo općina nije dala ni jedan dinar na nabavu knjiga i pribora u ovoj škol. godini.

Narednjem Preskog načelnika u Vojnici br. 1939 a oješnjem Branke vlasti banovine Hrvatske br. 1939 stavljeno je na ovoj školi: Viša narodna škola - ali polazak te škole odgođen je na buduću škol. god. pošto ni osnovna škola nije opskrbljena potrebnim materijalom za obuku.

25. 1940 stavljeno je analfabetki tečaj koji vode učitelji ove škole.

Bilo je upisano prega 126 učenika - uo, po porednima razdjeljenu ovako:

I r.	m. 16.	z. 22	prega 39
II r.	"	M. 2.	17 " 28
III r.	"	18 " 14	" 32
IV r.	"	M. 16	" 27
Ukupno 126			

Prvi i drugi razred pčinjava I odjeljenje, a III i IV pčinjava II odjeljenje.

Na početku ove škol. god. preumještena je na ove škole učiteljica gđica Ana Brkić, na Drž. nar. škole u Bobotu, na Lučkovac, pa je obuku u oba odjeljenja vršila učiteljica gđica Anica Bernardić sve do 23 listopada 1939 god. Toga dana nastupio je dužnost na ovoj školi učitelj. Ivo Bernardić koji je preumješten na ove škole po molbi sa Drž. nar. škole u Ravnom Dobrau (Velebit). Time je ostavila davanja kćerka ovih mladih ljudi da kao supruzi u privatnom životu porade pojedinički na prosvjetovanju naroda u ovom rodnom kraju. Obuka se odija vrlo teško. Djece nemaju knjiga, a bježenice su lijepo pisanje, vrtanje i risanje uopće ne postoje. Upravna općina nije dala ni jedan dinar na nabavu knjiga i pribora u ovoj škol. godini.

Narednjem Preskog načelnika u Vojnici br. 1939 a gđinjem Banke vlasti banovine Hrvatske br. 1939 utvrđeno je na ovoj školi: više narodna škola - ali polazak te škole odgođen je za buduću škol. god. pošto ni osnovna škola nije opskrbljena potrebnim materijalom za obuku.

25. 1940 utvrđeno je analfabetski tečaj koj vodi učitelj ove škole.

29. 1940 karirao je analf. tečaj sa 6 polaznika a uopće je odgođen za 7. 1940 pošto su neki polaznici otisli odmah u vojsku tj. prije početka tečaja.

7 II. Ispit su položili pri polarnici. et ana Gf-
betskog tečaja. Ispit su proveli učitelji Mihajlo
Štićak, Ivan i Anica Bonardii. —

Održana je proslava Majinog dana
sa prigodnim programom, u kojemu su
prisustvovali pri čitelji ove šk. općine. U izvođe-
nju programa učestvovali su pri učenicima iz
pril. razreda, pojedinačno u deklamacijama
i govorima a po dva razreda zajedno u
pjesmama. Zbog toga program izvodili
učitelji ove škole. To je bila mala komedija
u 3 slike iz seljačkog života od najstarijeg
života pod naslovom: Čiji je zora tekla?
napisali po narodnoj priči Bonardii Ivan i Anica
učitelji ove škole. Tu je obrateno riječi nespo-
ravno izmjestu seljaka i njegove kćerke koji
u pričaju predbacuju tekstu "muškog" i
"ženskog" zola kroz čitav život. Uspjeh tog djela
programa nadmašio je sve, a smijeh i oduševljenje
nije bilo kraja. Tako smo tu stvar držali
tajnosti do kadrijeg časa, drugi dan poslije
proslave svagdje i ponda staro i mlado go-
vorilo je napamet čitave otklonke! —

Tokom ove šk. godine vodi se opet veliki
evropski rat. Njemačka vojska krenula je Poljsku,
Norveiku, Dansku, Nizozemsku, Belgiju, Francusku i
Luksemburg. Rat nastavlja se sa talijanima protiv

Škriak, Fran. Anica Bernardi. —

Održana je proslava Majčinog dana
sa prigodnim programom, u kojemu su
primustrovali učitelji ove šk. općine. Mikrofo-
ni program učestvovali su pri učenici i
pri ravnatelju, pojedinačno u deklamacijama
i govorima a po dva ravnatelja zajedno u
pjesmama. Zadnji dio programa izvodili
učitelji ove škole. To je bila mala komedija
u 3 slike iz seljačkog života sadašnjeg
života pod naslovom: Čiji je zora tekla?
napisali po narodnoj priči Bernardi Fran. i Anica,
učitelji ove škole. Tu je obradom vječiti meso-
rakun. izmestio seljaka i njegove kćerke koji
su prajamno predbacuju tekstu „mrtvog“ i
„kćerke“ zola kroz čitav život. Uspjeh tog djela
programa nadmašio je sve, a smijeh i oduševljenje
nije bilo kraja. Tako smo tu stvar držali
tajnosti do kadužepčasa, drugi dan poslije
proslave svagdje i ponda staro i mlado go-
vorilo je napamet čitave olovke! —

Tokom ove šk. godine vodi se opet veliki
europski rat. Memorika vojaka kamele je Poljaka,
Nemaca, Danaka, Nizozemaca, Belgijci, Francuski i
Luksemburg. Rat nastavlja se sa talijanima protiv
engleza. Kod nas se održavaju neprekidne
vježbe vježbe. —

28. 11. 1940. Završava ova šk. godina čitanjem ocjene
učenika. —

Tokom ove šk. godine povelj su učitelji
ove škole skupiti na elektrifikaciju ovog sela
osnovanjem centrale na prirodnom vodopadu
rijeke Mrežnice udaljenom od škole 1 km
koanom Mijećev slap. Održana su dva voditeljska
sastanka oči bez uspjeha. Nekoliko plomunjenih
ljudi ismijalo je ovu stvar govoreći da štunda bi
učitelj znao kako se dobiva el. struja. Nijome je
sam predložao da se priguva 10.000 din na nabavu
dizelma stroja a ostale radove da bi izveli sami
seljaci pod mojim nadzorom. Kod upisivanja
udjela dosegla se suma od 7.000 din no što mi
nije moguće bilo nabaviti rabljeni ali dovoljno jak
stroj. Te su tako pobijedili oni koji su bili protiv ove stvari.

Da ta stvar ipak ne umore, da se dokaz
sve mogućnost uspjeha u toj stvari učitelji ove
škole nisu stali u ovom odlučivanju. Tokom ljeta i
jeseni 1940 g. razjedno sa Jankom Malovićem
Rbr. 19 iz Miličević sela svojim rukama i novcem
podigao električni vod na 22 stepa do škole i usjepe
kuc. Počeo graditi malu 4x2.5 m betonsku ogradinu
na drugoj obali od Tomićevog mlinu, ka sujestaj
tubus i malog dizelma stroja. Janko Malović čija se
tako kucija patrao je koncesiji za taj posao.
Mlinci Tomići tužili mene na taj rad ali su uspjeli
da na drugoj obali nemaju ništa. Mi smo nastavili
rad i ikali odobrenje. Obavljajući su uspjehom
i po pokazu, odobrenje nismo dobili jer je Loj. preuzeo
stvar i...

rijeke Mrežnice udaljenom od škole 1 km
krozom Mijećev plav. Održana su dva voditeži
sastanka ali bez uspjeha. Nekoliko plomunjevskih
ljudi ismijalo je ovu stvar govoreći da štunda bi
muntež kuao kako se dobiva el. struja. Nijime je
sam predložio da se priguva 10.000 din. za nabavu
dinaumostroja a ostale radove da bi izveli sami
sejani pod mojim nadzorom. Kod upisivanja
udjela dosegla se suma od 7.000 din. no što
nije mogue bilo nabaviti rabljeni ali dovoljno jak
stroj. - Te su tako pobijedili oni koji su bili protiv ove stvari.

Da ta stvar ipak ne umre, da se dokazne
sve mogućnosti uspjeha u toj stvari učitelji ove
škole nisu htali u ovom odlučujućem. Tokom ljeta i
jeseni 1940 g. razjedus se Jankom Malovriem
Rebr. 19 iz Milovčića pela svojim rukama i novcem
podigose električni vod na 22 stupa do škole i mjepove
kuce. Počete graditi malu 4x2.5 m betonsku ogradiu
na drugoj obali od Tomićićevog mlinu, ka prijestaj
turbine i malog dinaumo stroja. Janko Malovri čija je
tamo kuculja patrao je koncesiji tra. Taj posao.
Mlinar Tomićići tužiše mene ka taj rad ali su uspjeli
da na drugoj obali nemaju ništa. Mi smo nastavili
radu i čekali odobrenje. Obavljeno su radje
i pri poluci, odobrenje nismo dobili jer je Lo: "prevala
stvar" - te su misije - nedovršeno dok dođu
bolji dan tj. daljnje novčane mogućnosti ka
ponovno traženje dozvole i nastavak rada.

Kao je da odjele spomenicu na vještini
kvalu i prihvatanje prijatelja, selakop stavešinu
Janko Malovica. Ne znam koliko su
truda podnijeli pojedini radnici na
slapu stepeni nad sudbinom našeg
miljenika naše male centrale. Taj čovjek
stojao i nadavši pošten jedrilo je tamno
pauzom po i dokazao da je čovjek srea
i duša kakoviti je malo na svijetu. —

U školi počela je

1940 — 1941 školska godina.

Radom je započeto 2 IX 1940 u dva odjeljenja
sa učenicima.

Tokom jeseni svi roditelji su opskobili svoju
djecu sa šk. knjižarom i domaćim bilježnicama,
pa je nastava oblikovana prema prošlog godini.

Do molbi učitelja ove škole a kreditom
Narodne Vlasti odjel za nar. zdravlje u iznosu
od 20000 din. razgovarano je šk. vijećem. Graditelj
je nadzirao graditelj g. Miroslav Plivčić, a radove
radio rad. majstor Toma Marović i Stipe Marović
brat i Goričana prax Crkvenica. Dobre grad. ma-
terijala najvećim dijelom brat Janko i Toma
Malović br. 19 iz Mihalci sela. Rodnini su bili:
Mijo Mihalci, Janko Mihalci, Mijo Trajčin Furdek i
Mijo Spudic. Raditi su 21 dan po 32 dinara.
Rad je prošao neobično brzo vrijeme — kisa
pa se odvijavala kemija. Cisterna padala

Janko Malovica. Ne znam koliko puno
truda podnijeli pojedini radnici na
slapu stepeni nad sudbinom našeg
miljenika naše male centrale. Taj čorjek
stoji i nadavce pošten jedriao je tako
pauzom po i dokazao da je čorjek sra
i duša kakoviti je malo na prijatu. —

U školi počela je

1940 — 1941 školska godina.

Radom je započeto 2 IX 1940 u dva odjeljenja
sa učenicima.

Tokom jeseni svi roditelji su opskobili svoju
djecu sa šk. knjigama i domaćim bilježnicama,
pa je nastava oblikovana prema prošloj godini.

Na molbi učitelja ove škole a kreditom
Braunske Vlasti odjel za nat. zdravlje u iznosu
od 20000 din. pozvana je šk. cisterna. Gradnja
je nadzirao graditelj g. Miroslav Plivelić, a radove
vodio nad. majstor Toma Mavrić i Stipe Mavrić
brat i Grahana preko Crkvenice. Dvori grad. ma-
terijala najvećim dijelom brat Janko i Toma
Malović br. 19 iz Mihaljeva Sela. Rodninci su bili:
Mijo Mihaljević, Janko Mihaljević, Mijo Trajčin Furdek i
Mijo Spudić. Radili su 21 dan po 32 dinara.
Rad je prošao neobično rutinsko vrijeme — kiša
pa se odvijavala kemija. Cisterna sadrži
15 m³ vode, ima filter i u njemu 3 m³ tucanog
kamena. Lim bijao gotova pretila je kiša

Te i ove Kine nemam vode na piec - tako
već drugi god. ne pijemo vodu. Ljudi iz sela
piju vodu iz Mrečnice koja je pravi maza-
tena po ih, boli trbuh. -

1. XI 1940 smijenjen je šk. podvornik Kata Spudić
što je izazvalo veliku galamu jer volje u selu
"vodeći" ljudi misle da učitelji može u školi govoriti
kako hoće.

23. XI kupoči su Bošići: pravici i traje do ukoljenja
9. 1. 1941. Ovog Bošića smijenio je bio tako visok (70 cm) da
ljudi ne mogu u školu. -

2. 1. 1941 bio sam saslušan kod brskog načelnika
u Karlovcu radi Turbe Mate Malovića kćerke
"Lana". U Turbi iknosi redom mnoge učitelje
već po drugi put u društvu Josipa Galovića. Među
ostalim nazivam ljude koje sam bio prije vremena
predložio u šk. odbor, konfidentima! To se odnosi
na Ivana Mihollića br. 25, Miku Furdeka br. 42 iz Miholli-
sela, Tomu Juršića, Matu Bilčića br. 6 iz Galovca, selski
jednog od osnivača ove škole i na Janča Mlata
brskog starijega iz Novaka. Ovi ljudi su kud i kamo
u vremenu napredniji od Turitelja. - 7. 1. 1941 na sjednici
šk. odbora predsjednik Matu Malović rekao je sam
da mijenja ne u suradivati u šk. odboru niti svojim go-
voriti. On me lito prisiliti na suradnju govoreći: "hoćete
gospođo samom - i koliko vido!" itd. Ovo neka školski
budućim učiteljima da najbolji pouku da se ponašaju toj
nemogućoj i ožjeka koji je u stanju nabaciti se na učitelja
i učenicu - a onda islati hoće suradnju svojim! ;)

... koja je proćimka za-
tena pa ih, boli toliko. —

15. 1940 smijenjen je šk. podvornik Kata Gudić
što je izazvalo veliku golarnu jer vodje u selu
"vodeći" ljudi misle da učitelj može u školi govoriti
svoje ko hoće.

23. 1940 kaptičli pu Bočići: pravica i traje do uključivo
9. 1941. Ovog Bočića mijez je bio tako visok (70 cm) da
ljudi ne mogu u školu. —

25. 1941 bio sam saslušan kod Sveskog načelnika
u Karlovcu radi Turbe Mate Malovica kovanog
"Lana". U Turbi imamo redom mnoge učitelje
već po drugi put u društvu gospođe Galovica. Među
ostalim nama je i onaj koji je sam bio proćimkovan
predložio u šk. odbor, konfidentima! To se odnosi
na Ivana Mihalića br. 25, Miku Turdeka br. 42, iz Mihali-
ću, Tomu Juršića, Matu Bilčića br. 6 iz Galovica, neko
jednog od osnivača ove škole i na Janka Plata
Sveskog starješinu iz Novaka. Oni ljudi su kud i kam
u vremenu napredovali od Turbelja. — 7. 1941 na sjednici
šk. odbora predsjednik Mati Malović rekao je sam
da prijmo ne bi suradivati u šk. odboru niti svojim go-
voriti. On me lito prisiliti na suradnju govoreći: "Hoćete
gromiti samu sebe — i kako vido!" itd. Ovo meka stika
budućim učiteljima da najbolji pouku da se ponaša toj
nemogućoj i ožjeka koji je u stanju nabaciti se na učitelje
Turbe i lošima — a onda islati hoće suradnju svojim! /

18. 1. 1941
Kaptičli